

”سنگم ڀڳي برهمڻون ڪا سرپشت پاڳي“

آڄ رتناگر باپ آڀني سڌاگر بچون ڪو دڪ رهي هئ. سڌا سڀي بچون نين ڪيئا هئ. ڪس سين سڌا ڪيئا هئ؟ اڙ ڪنهن نين ڪيئا هئ؟ دنيا ڪي حساب سين تو بهت ڀولي بچي هئ ليڪن ڀولي بچون نين چترسڄان باپ ڪو جانا. تو ڀولي وا چتر هوئي! دنيا والي جو آڀني ڪو اٺڪ باتون ۾ چتر سمجهتي هئ اُسڪي اُتار ۾ آڀ سڀڪو ڀولي سمجهتي هئ ليڪن آڀ سڀ اُنڪو ڀولي ڪهتي هو ڪيونڪ چتر سڄان باپ ڪو جاني ڪي سمجه، چترائي اُنهن ۾ نهين هئ. آڀ لوگون نين مڻ ڪو جان ليئا اڙ وه وِستار ۾ جا رهي هئ. آڀ سڀ نين ايڪ ۾ پدم پا ليئا اڙ وه ارب ڪرب گنتي هين ره گئي. پهچاني ڪي اُنڪ، جسڪو سرپشت ناليچ ڪي اُنڪ ڪهتي هئ، وه ڪلپ ڪلپ ڪسڪو پراپت هوتي هئ؟ آڀ ڀولي آتماڻو ڪو. وي ڪيا اڙ ڪيون، اُتسي اڙ ڪُسي ڪي وِستار ۾ ڍونڍتي هين ره جاتي هئ اڙ آڀ سڀي نين ”وو هين ميرا باپ هئ“، ميرا بابا ڪه ڪر رتناگر سين سڌا ڪر ليئا. گيان ساگر ڪهو، رتناگر ڪهو، رتنون ڪي ٿالهيان ڀرڀر ڪر دي رهي هئ. اُن رتنون سين ڪيلتي هو! رتنون سين ڀلتي هو. رتنون ۾ جهوڻتي هو. رتن هين رتن هئ. حساب ڪر سڪتي هو. ڪتني رتن ملي هئ. اُمبرت ويلي اُنڪ ڪولتي باپ سين ملن مناتي، رتنون سين ڪيلتي هو نان. ساري دن ۾ ڏنڌا ڪوئسا ڪرتي هو! رتنون ڪا ڏنڌا ڪرتي هو نان! ٻڌي ۾ گيان رتنون ڪي پائنٽس گنتي هو نان. تو رتنون ڪي سڌاگر، رتنون ڪي ڪاڻون ڪي مالڪ هو. جتني ڪاريه ۾ لڱاڻو اُتني ٻڌتي هين جاتي. سڌا ڪرنا اَرڻات مالامال بننا. تو سڌا ڪرنا آگيا هئ! سڌا ڪر ليئا هئ وا آڀي ڪرنا هئ؟ سڌاگر نمبروار هئ وا سڀي نمبرون هئ؟ لڪش تو سڀي ڪا نمبرون هئ ليڪن نمبرون سڌا رتنون ۾ اِتنا ٻڙي رهينگا جو اڙ ڪوئي باتون ڪو ديڪني، سُنني اڙ سوچني ڪي فُرصت هين نهين هونگي. مايا ڀي ٻڙي دڪ واپس چلي جائينگي. مايا ڪو بار بار ڀڳاني ڪي محنت نهين ڪرني پرينگي. تو آڄ باپ دادا ايڪ طرف ٻڙي ٻڙي ناميگرامي ناليچفل ڪهلائي والي بچون ڪو دڪ رهي ٿي، ڪيا ڪيا ڪر رهي هئ! اُنڪ باتون ڪي سمجه هئ، ايڪ بات ڪي سمجه نهين هئ. اُسڪي اُتار ۾ برهمڻ بچون ڪو دڪ رهي ٿي. باپ دادا ڀي دونو ڪا اُتار دڪ گيت گا رهي ٿي. آڀ ڀي وه گيت گاتي هو. جو برهما باپ ڪو بهت ڀريه لڱتا هئ. باپ دادا بچون ڪي ڀرت گا رهي ٿي. جو برهما باپ آڄ بهت مستي ۾ گا رهي ٿي، ڪتني ڀولي ڪتني ڀياري ميني ميني بچي. جُسي آڀ لوگ باپ ڪي ليئي گاتي هو نان. باپ ڀي بچون ڪي ليئي يهي گيت گاتي، اُتسي هين اِس سمرتي سوروپ ۾ ڪسڪي ڀياري هئ، ڪسڪي ميني هئ، ڪوُن بچون ڪا گيت گاتا هئ! يه سمرتي سڌا نرمان بناء سَو ايمان ڪي نشي ۾ اِسٿت ڪر ديتي هئ. اِسي نشي ۾ ڪوئي نقصان نهين. اِتنا نشا رهتا هئ! آڌا ڪلپ آڀ نين ڀڳوان ڪي گيت گائي اڙ اب ڀڳوان گيت گا رهي هئ. دونو طرف ڪي بچون ڪو دڪ رحم اڙ سنيهه دونو آ رهي ٿي.

برهما باپ ڪو آڃ ڀارت ڪي اڙ وديش ڪي اَنجان بچي وشيش ياد آ رهي ٿي. دنيا والي تو اُنهن ڪو وي. آءِ. پي. ڪهتي هئ ليڪن باپ اُن بچون ڪو وي. آءِ. پي. اَرتات وئري اَنوسينت پرسن، اِس روپ ۾ ڊيڪ رهي ٿي. آپ سينت هو وي اَنوسينت هئ ليڪن اُپي اُنهن ڪو پي اَنچلي دو. اَنچلي ديني آتي هئ! آپڪي لائين ۾ اُنهن ڪا نمبر اُپي پيچي هئ وا آڳي هئ؟ ڪيا سمجهتي هو؟ (سائيلنس ڪي ڊرل)

اَنسي وشيش سائيلنس ڪي شڪتي اُن آتمائون ڪو دو. اُپي سنڪلپ اُنٿا هئ ڪ ڪوئي سهارا، ڪوئي نِبان راستا ملنا چاهيئي. اُپي چاهه اُتپن هو رهي هئ. اَب راه ڊڪانا آپ سپڪا ڪاريه هئ. ”ايڪتا اڙ دريتا“، يهه دو ساڌن هئ راه ڊڪاني ڪي. سنڱن ڪي شپ پاونا اَنسي آتمائون ڪو پاونا ڪا ڦل ڊلاني ڪي نمت بنينگي. سرو ڪا شپ سنڪلپ، اُن آتمائون ۾ پي شپ ڪاريه ڪرني ڪي سنڪلپ اُتپن ڪرينا. اسي وڌي ڪو اُپي سين اپنائو. ڦر پي بڙا ڪاريه سڦل تب هوتا هئ جب سپڪي شپ سنڪلپون ڪي آهوئي پرتي هئ. سمجها. باپ دادا تو يهي سڀي ڪي پرت ڪهتي هئ ڪ ڪوئي بچا وچچت نه رهه جائي. آپ سڀي تو مالا مال هو گئي نان. اُچا.

اَنسي سريشت سوڏا ڪرني والي سريشت سوڏاگر، سدا رتنون سين پلني اڙ ڪيلني والي ماسٽر رتناگر، باپ ڪي اُتي سنيهي سدا سهيوگي سڪيلڌي، پهچانني ڪي نيترڌاري، سدا شيواڌاري، سدا ”ميرا بابا“ ڪي گيت گاني والي، وشيش آتمائون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اڙ نمستي.

پارٽيون سين ملاقات

مدراس نواسيون پرت:- سڀي اُمنگ اُتساه ۾ هو نان. سڀي ڪي من ۾ ايڪهين اُمنگ اُتساه هئ نان ڪ باپ ڪو ڪئسي پرتڪيه ڪرين! اُپي تو اِستيچ پي تيار ڪر رهي هو نان. اِستيچ تيار ڪر رهي هو پرتڪيتا ڪا جهنڊا لهراني ڪي ليئي. اِستول جهنڊا اڙ پي لهراتي هئ، آپ سڀي ڪوئسا جهنڊا لهرائينگي؟ ڪپڙي والا جهنڊا لهرائينگي، ڪيا ڪرينگي؟ وهه تو هوئا نمت ماتر ليڪن اصلي جهنڊا ڪوئسا لهرائينگي. باپ ڪو پرتڪيه ڪرني ڪا. باپ آڳي هئ يهه آواز ڦهلاني ڪا جهنڊا لهرائينگي. اِسڪي تياري ڪر رهي هو نان. سڀي آتمائين جو وچچت هئ اُنهن ڪو روشني مل جائي، راستا مل جائي. يهي پرشارت سڀي ڪر رهي هئ اڙ آڳي پي ڪرنا هئ. اُپي سين يهه لهر ڦهلائينگي تب اُس سميه چارون اور يهه لهر ڦهلا سڪينگي. اَنسي تياري ڪي هئ نان. سدا يهه سوچو جو اَب تڪ ڪهان نهين هوئا هئ وهه هر ڪرڪي ڊڪائينگي. نِبان ڪچ ڪرنا هئ. نئين بات يهي هئ جو سرو آتمائون ڪو پريچيه ملي اڙ وهه سمجهي، ورنن ڪرين، اُنيو ڪرين ڪ باپ آ گئي! اُچا.

آمنترت پاڻي بهنون ڪي گروپ سين:- سڀي اُپني ڪو وشيش آتمائين تو سمجهتي هو نان! وشيش آتمائين هو يا بننا هئ؟ ڪرينگي، ڊيڪينگي، سوچينگي، اَنسي گي گي ڪي پاشا والي تو نهين هو نان. اُپني مهتو ڪو جانو ڪ هر سپڪا مهتو ڪتنا هئ. جتنا باپ بچون ڪي مهتو ڪو جانتني هئ اُتنا بچي اُپني مهتو ڪو سدا ياد نهين رڪتي. جانتني هئ ليڪن

ياد نهين رکني. اُگر ياد رهندا، تو سدا هين سمرت بن اوڙون ڪو پي سمرت بناني ڪي، اُمنگ اُتساه بڏاني ڪي نمت بنتي. تو نمت هو نان؟ بيتي سو بيتي ڪر ليئا هئ. بيتي ڪو ڀلا ديئا اوڙ ورتمان، پوشيه سدا اُمنگ اُتساه والا بنا ليئا. چلتي چلتي ساڌارڻ جيون ۾ چلني والي آڀني ڪو اُنيو ڪرتي هو، ليڪن ساڌارڻ نهين هو. سدا سرپشت هو. وهنوار ڪيئا، پڙهائي ڪي، پرورتي سنڀالي، يهه ڪوئي وشيشتا نهين هئ. يهه پي ساڌارڻا هئ. يهه تو لاسٽ نمبر والي پي ڪرتي هئ. تو جو لاسٽ نمبر والي پي ڪرتي وهه آڏي رتن پي ڪري تو ڪيا وشيشتا هوئي! آڏي رتن آرڻات هر سنڪلپ اوڙ ڪرم ۾ اوڙون سين وشيش هو. دنيا والون ڪي پيٽ ۾ تو سڀ نياري هو گئي، ليڪن اُلوڪڪ پريوار ۾ پي جو ساڌارڻ پريوار تي هئ اُن سين وشيش هو. دنيا ڪي حساب سين لاسٽ نمبر پي وشيش هئ ليڪن ايشوريه پريوار ۾ آڏي رتن هو، وشيش هو. اُسي حساب سين آڀني ڪو ديو. بزرگ سدا چوڻون ڪو آڀي تي آڀي سهج راءِ ديني والي، راستا ڏکائي والي هوتي هئ. اُسي آپ مڪ سين بولني والي نهين ليڪن ڪرڪي ڏکائي والي هو. تو هر قدم، هر ڪرم اُتساه هو جو ايشوريه پريوار ڪي آتمائون ڪو وشيش ڏکائي دي. يهي وشيش آتمائون ڪا ڪرتويه هئ نان. جو آپ وشيش آتمائون ڪو ديڪي اُسي باپ ڪي سمرتي آجائي. جيئي ديڪو يهان مڌوبن ۾ آڀي پي ساڪار روپ ۾ ديدي، دادِي ڪو ديڪتي هئ تو انهن ڪي ڪرم ۾ وشيش ڪيا سمايا هوئا ڏکائي ديتا هئ؟ باپ ڏکائي ديتا هئ نان! يهه پي ساڪار آتمائين هئ نان. يهه برهما جيئي وشيش پارٽ ڌاري تو نهين، نراڪار شو باپ جيئي پي نهين، برهما جيئي پي نهين. برهمڻ هئ. تو وهه پي برهمڻ، آپ پي برهمڻ تو جيئي وهه وشيش نمت آتمائين هئ، ڪئي نمت بني؟ ذميواري سمجهتي هئ نان. ذميواري نين هين وشيش بناء ديئا. اُسي هين سيم ڪو پي اُنيو ڪرتي هو نان. آپ پي ذميوار هو نان. يا ديدي دادِي هين ذميوار هئ. شيوا ڪي ڪيتر ۾ تو آپ هين نمت هو نان. چارون اور باپ دادا نين سڀي وشيش آتمائون ڪو نمت بنايا هئ. ڪوئي ڪهان، ڪوئي ڪهان. اُتي ذميواري سدا سمرتي ۾ رهي. جيئي ديدي دادِي ڪو نمت ديڪ رهي هو. اُسي هين آپ لوڳون سين سپڪو اُنيو هو. وهه سمجهي ڪي يهه آڏي رتن هئ، انهن سين همين وشيش اُمنگ اُتساه ڪي پريڙا ملتي هئ. يهه ڪهتي تو نهين هئ نان ڪ هم ديدي دادِي هئ، همڪو مانو، ليڪن ڪرم ستنه هين آڪرشت ڪرتي هئ. اُسي آپ سپڪي وشيش ڪرم سپڪو آڪرشت ڪري. اُتي ذميواري هئ. ديدي تو نهين هو نان! ڪيا ڪري، ڪئي ڪرين، ڊبل ذميواري هئ. اُسي ڪهني والي نهين. چورا تو چوڻا. اُتي بيڪد ڪي ذميواري هوتي پي باپ ڪو ديڪا نان. اِستول ذميواري پي ديڪي نان. شو بابا ڪي بات ڪناري ڪر دو، ليڪن برهما باپ ڪو تو ساڪار ۾ ديڪا نان. برهما باپ جتني ذميواري اِستول ۾ پي ڪسي ڪو نهين هئ. آپ سوچينگي ڪيا ڪرين وايومنڊل ۾ رهتي هئ. واٽبريشن خراب رهتي هئ. بگلي نوڻگي لگاتي رهتي هئ. چارون اور آسري سمپرديا هئ. ليڪن برهما باپ نين آسري سمپرديا ڪي بيچ نيالا پيارا بن ڪر ڏکيا نان. تو فالو فادر.

آڀي ڪيا ڪرينگي؟ يهان سين جائو تو سڀ اُنيو ڪري ڪ همارا اُمنگ اُتساه بڏاني

والي اسٽمپ آ گئي هئ. سمجها. اٽسي باپ کي اُميندون کي ستاري هو. چوٽي چوٽون کي کوٽي پي باتين دل ڀر نھين رکو. بزرگون کي دل فراخدل، بڙي دل هوتي هئ. چوٽي دل نھين هوتي. جئسي برهما باپ نين سڀي کي کمزوريون کو سماءُ ڪر سرشت بنا ڏيئا. اٽسي آپ نمت هو. کڀي پي يھ نھين سوچنا، ڪ يھ اٽسي ڪرتي هئ، يھ تو سُنتي هين نھين هئ. نہ سُني والي کو پي سُني والا بنانا آپکا ڪام هئ. وه چوٽي هئ بڙي آپ هو. بڙون کو بدلنا هئ. چوٽي تو هوتي نٽڪت هئ. تو اُنکي کمزوري کو نھين ديکو، بزرگ بن کمزوريون کو سماني والي، باپ سمان بناني والي بنو. اٽني ذميوار هئ آپ لوگون کي. يھ ذميواري ڦر سين سمرتِي ڏلاني کي ليئي ٻڌايا هئ. سمجها. ساگر کي بچي هو نان. ساگر ڪيا ڪرنا هئ؟ سماتا هئ. سپکا سماءُ ڪر ڦرڻ ڪر ديتي هئ. تو آپ پي سڀي باتون کو سماءُ ڪر سڀکو ڦرڻ ڪرني والي. جو آئي وه اُنيو ڪري ڪ اس وڻيش آتما کي سنگ سين وڻيش رنگ چڙه ڏيا. سهيوگ مل ڏيا. آپ پي سهيوگ دو، سهيوگ دو، اٽسا ڪهني والي تو نھين هو نان. سهيوگ ديني والي هو. جب آدي سين سهيوگي بني هو تو اُنت تڪ سهيوگ ديني والي ساڻي بنينگي نان. اٽني سهيوگ دينگي تو چوٽي تو اُڙ جائينگي. جس پي آستان ڀر آپ لوگ جائينگي وه آستان اُڙني والا آستان بن جائينگا نان. آپ اُڙن ڪتولي بن ڪر جائو، جو پي بٽني، سمپر ڪر آئي وه اُڙ جائي. باپ دادا کو خوشي هئ، ڪوٽسي؟ ڪتني ساڻي هئ! جب سمان کو ديکا جاتا هئ تو سمان بچون کو دیک باپ کو خوشي هوتي هئ. اُپي يهان ٿوري آئي هئ، اُڙ پي هئ، جتني پي آئي هئ، اُتون کو پي دیک باپ خوش هوتي هئ. اَب تو اُڙن ڪتولي بن سڀکو اُڙائو. هماري پاڻي اٽني محنت ڪر رهي هئ، ترس آتا هئ نان. سهيوگ دو اُڙ اُڙائو.

يھي شيوا هئ وڻيش آتمائون کي. جڳياسو سمجهايا، ڪورس ڪرايا، ميلا ڪرايا، ڪيئا. يھ سڀ ڪرتي رهندي هئ. ميلي ڀر پي آپ وڻيش آتمائون کي وڻيشا کو ديکي. بس آپکا ڪرا هونا اُڙ سڀي کو اُمنگ آنا. ڪام ڪرني والون کو وڻيش اُمنگ اُتساه ڪا هين سهيوگ چاهتا هئ. ڪام ڪرني والي آپکي چوٽي پاڻي بهن بهت آ گئي هئ. آپ بزرگون ڪا ڪام هئ اُن ساڻيون کو سنيھ ڪي درشتي دينا، اُمنگ اُتساه ڪا هاڻ ٻڌانا. آپکو دیک ڪر باپ ياد آجائي. سڀي مُک سين نڪلي يھ تو باپ کي سوروپ هئ. جئسي اِن دونو کي ليئي (ديدي، دادِي کي ليئي) نڪلتا هئ ڪ يھ باپ کي سوروپ هئ ڪيونڪ شيوا ڀر پڙڪتيڪل ڪرم ڪر رهي هئ. تو اٽسي هين درد سڪنلپ ڪا سماروه ضرور منانا. ڪيا سمجها؟ آپ لوگ تو طوفانون ڀر نھين آتي هو نان. طوفانون سين پار هوني والي. طوفانون ڀر آني والي نھين. آپ اڱڙمپل هو نان. آپکو دیک ڪر سڀ سمجھتي هئ اٽسي هين چلنا هئ، اٽسي هين هوتا هئ. تو اٽنا اٽينشن رهي. اُچا.

وردان - نروگھن اِستتي دواران وايومنڊل کو پاورفل بناني والي ماسٽر سرو شڪتيوان پو

آپکي شيوا هئ پھلي سَو کو نروگھن بنانا ڦر اُڙون کو نروگھن بنانا. اَگر سِير هين وگھنون کي وڻ هوتي رھينگي تو اُنت ڀر نروگھن نھين رھ سڪينگي. اِس ليئي بهت ڪال کي نروگھن اِستتي بنائو، کمزور آتمائون کو پي باپ دواران پراپت هوئي شڪتي دي شڪتیشالي بنائو. ماسٽر سرو شڪتيوان هون اِس اِستتي ڪا اُنيو ڪرو، تب وايومنڊل پاورفل بنينگا.

سلوگن - جو رایل باپ کي رایل بچي هئ، اُنکي هر چلن سين رايِلتي ڏکائي ديتي هئ.